

Izhaja
v ponedeljek
in četrtek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda števil. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravnništvo:

Celje

Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon int. števil. 65.

XXXVII. redni občni zbor Slovenskega obrtnega društva v Celju.

V četrtek, 21. marca 1929 se je vršil v salonu Narodnega doma v Celju XXXVII. redni letni občni zbor Slovenskega obrtnega društva v Celju, katerega je otvoril in vodil podpredsednik društva g. Vinko Kukovec, stavebenik na Lavi pri Celju.

Uvodoma je predlagal občnemu zboru, da pošlje Nj. Vel. kralju Aleksandru pozdravno in udanostno brzojavko. Enako se naj pošlje tudi pozdravna brzojavka ministrskemu predsedniku generalu Živkoviču. Predlog je bil soglasno in z navdušenjem sprejet.

Na to je gospod Kukovec izvajal: Kakor vam je mogoče že vsem znano, je med letom odložil svoje mesto kot predsednik društva g. Ivan Rebek. Gospodu Rebeku, ki je dolga leta neumorno in uspešno vodil društvo, moramo biti hvaležni in pričakujemo, da nam bo njegova izvrstna delavna moč ohranjena tudi vnaprej.

Ministrstvo za socialno politiko je svoj čas nakazalo društvu večji znesek, ki naj se porabi za povzdigo in pospeševanje obrti. Ta znesek se je porabil le delno, povečini obresti. Upravljaj ga je poseben konzorcij. Sedaj se je sporazumno s konzorcijem prenesla uprava tega fonda, ki znaša 250.000 Din, na odbor Slovenskega obrtnega društva. Fond je naložen pri Trgovsko-obrtni kreditni zadrugi v Celju in se bo porabil svoječasno za gradbo Obrtnega doma v Celju in tako služil namenom, za katere je bil od ministrstva določen. V svrhu dosege tega cilja je bila ustanovljena Gradbena zadruga Obrtni dom v Celju.

Omeniti moram še žalostno dejstvo, da nas je tekom leta za vedno zapustil eden najzvestejših članov društva. Umrl je g. Drago Pertot, kamnoseški mojster v Celju. Slava njegovemu spominu!

Po čitanju in odobrenju zapisnika zadnjega občnega zbora je podal tajnik g. Žabkar svoje poročilo, v katerem je izvajal med drugim: Tokrat se vrši 37. redni občni zbor društva. V 36. letih svojega obstoja je imelo društvo dobre in slabe čase. Najslabši so bili pač med svetovno vojno, med ka-

tero je društveno delovanje skoraj popolnoma prenehalo. Po prevratu je postalo društveno delovanje živahnejše in naraščalo je od leta do leta. Od zadnjega občnega zbora, ki se je vršil 29. marca 1928 v hotelu »Balkan«, se je število članstva pomnožilo. Takrat je šlo društvo 102 člana, od katerih je eden umrl, 19 pa jih je izstopilo oz. se izselilo. Pristopilo je med letom 36 članov, tako da znaša število članstva danes 118. Ta številka je za razmere v Celju, kjer je nad 300 obrtnikov, še vedno premajhna, ker je komaj dobra tretjina obrtnikov organizirana v strokovnem društvu. Glavna naloga bodočega odbora mora biti, da se število članstva poveča. Društveni odbor, kateremu je do svojega odstopa predsedoval g. Ivan Rebek, dalje pa podpredsednik g. Vinko Kukovec, je imel 24 rednih sej, poleg tega pa še nebroj sej za vaješko razstavo. Vršilo se je tudi 5 širših sestankov z raznimi predavanji, dve veselici prireditvi, »Martinov večer« in obrtniški ples ter 22. julija večji zlet v Šoštanj, kjer se je vršil setanek s člani šoštanjskega Obrtnega društva. Društvo se je udeležilo tudi obrtniškega zborovanja v Ljubljani in otvoritve vaješke razstave v Mariboru.

Največja prireditev društva v prejšnjem letu je bila pač Vaješka razstava, ki se je vršila ob binkoštnih praznikih 27. in 28. maja 1928. Razstava, ki se je bila razvrščena v vseh gornjih prostorih Narodnega doma, je bila zelo dobro obiskana. Vsakdo, ki si je razstavo ogledal, je moral priznati, da je odbor izvršil nalogo v polnem obsegu. Tudi gmoten uspeh razstave je bil znaten. Ta razstava je pokazala društvu vodstvu nek nedostatek, katerega se mora čimprej odpraviti. Vse obrtniške organizacije v Celju občutijo težko, da nimajo lastne strehe. Obrtno društvo, dvanaest obrtnih zadrug in Trgovsko-obrtna kreditna zadruga so navezane na tujo gostoljubnost in se vsled nezadostnih in neprimernih prostorov ne morejo razgibati. Da se temu nedostatku odpomore, je sklenil društveni odbor forsirati ustanovitve Gradbene zadruge Obrtni dom v Celju. In res, napravila so se pravila, vršil se je ustanovni občni zbor in se je že na tem podpisalo nad 100 deležev. Pravila zadruge so sedaj predložena sodišču v svrhu re-

gistracije, nakar bo začela zadruga s svojim delovanjem.

Društveni odbor je dal inicijativo, da je priredila Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani v Celju tri strokovne tečaje in sicer enega za avtogensko varjenje kovin in dva mizarstva o luženju lesa. Idejo za te tečaje je sprožil g. Rebek. Sedaj se bodo vršili slični tečaji tudi po drugih krajih.

Proti nedeljskemu pouku na obrtno-nadaljevalni šoli se je začel od izvestne strani hud boj. Odbor društva je zavzel svoje stališče napram tej nakani z vlogo, naslovljeno na mestno občino. Stališče odbora se je pridružil tudi vodstvo obrtno-nadaljevalne šole. V splošnem je treba omeniti, da je vodstvo in učiteljstvo obrtno-nadaljevalne šole v živem kontaktu in v dobrih odnosih z obrtništvom v Celju. Za zelo uspešno delovanje vodstva in učiteljstva je treba izreči največje priznanje in zahvalo.

Koliko se je izvršilo internega dela, je razvidno iz blagajniškega poročila, ki bo izkazovalo, da se je porabilo za poštine okrog 700 Din. V tem znesku je zapopadana le poština za društveno delo, poština za razstavo in Obrtniški ples je vračunana v dotičnih računih. Poleg tega je pisarna sodelovala z nasveti pri napovedi pridobitve. Da se je vse to delo zmoglo, je v prvi vrsti zaslug gg. predsednika in društvenega odbora. Vsi gospodje so žrtvovali mnogo svojega časa za društveno delo.

Iz povedanega je razvidno, da je malo društev, ki bi v enem letu izvedla toliko koristnega in uspešnega dela. To delovanje bo treba v bodoče še povečati. V prihodnjem letu bo treba že v prošlem letu načeto vprašanje ustanovitve samostojne mojstrske bolniške blagajne, kakoršna obstoja že v Ljubljani in ki zelo dobro uspeva, rešiti. Čitali smo zadnji čas, da je celo v novem odvetniškem zakonu predviden pokojninski sklad za odvetnike. Tudi obrtništvu bo moralo misliti na kaj sličnega.

V svrhu dviga stanovske zavesti, gojitve družabnosti in medsebojnih stikov naj skliče društveni odbor vsak mesec širši obrtniški setanek z določenim programom in diskuzijo o aktualnih vprašanjih. Treba bo misliti na izvedbo določil v društvenih pravilih

člen 4. Vse to pa se bo dalo izvesti le tedaj, ako bo imelo društvo na razpolago dovoljne prostore in gmotnih sredstev. Obrtništvu naj pridno pristopa k Gradbeni zadrugi Obrtni dom v Celju!

Tajniško poročilo je bilo s priznanjem vzeto na znanje, na kar je sledilo blagajniško poročilo g. Rutarja: Društvo je imelo do-

hodkov 305.268.98 Din,
izdatkov 20.118.50 »
prebitka 285.150.48 »

V dohodkih je zapopaden znesek 250.000 Din, kateri je namenjen za zgradbo Obrtnega doma.

Društveno premoženje znaša torej:
Gotovina 285.150.48 Din,
9 delnic Zanatske

banke 1.800.— »
5 delnic Obrtne banke v Ljubljani 250.— »
1 pisalni stroj 5.850.— »
1 nastavek in drugo 341.— »

skupaj 288.391.48 Din.

G. Gologranc je kot pregledovalec računov stavil predlog, da se da blagajniku, ki je vodil knjige v redu, absolutorij.

K peti točki dnevnega reda se je oglasil k besedi g. Hohnjec, ki je v daljšem govoru omenjal vse velike zaslugе bivšega dolgoletnega predsednika društva g. Ivana Rebeke. Stavil je predlog odbora, da izvoli občni zbor g. Ivana Rebeke za njegove velike zaslugе za Slovensko obrtno društvo in obrtništvu v splošnem, častnim predsednikom. Predlog je bil z navdušenjem in soglasno sprejet.

Sledila je volitev novega odbora. Izvoljeni so bili gg. Vinko Kukovec, Miloš Hohnjec, Franjo Dolžan, Albert Rutar, Anton Lečnik, Jernej Golčer, Martin Kolšek in Franjo Žohar kot odborniki, Viktor Bevc, Jakob Kovač in Miha Vrenko kot namestniki in Konrad Gologranc in Stojan Holobar kot pregledovalca računov.

Pri raznoterostih so bili sprejeti sledeči sklepi: 1. Odbor Slovenskega obrtnega društva v Celju naj stori vse korake in skrbi, da se ustanovi v Celju za področje društva, t. j. za sodni okraj celjski, samostojna mojstrska bolniška blagajna. 2. Bodoči odbor skliče vsak mesec širši obrtniški setanek z določenim programom in

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

44

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»No, kje sva hodila«, je odgovoril Kondelik. »Kje naj bi hodila? Na vrček piva plzenjskega sva šla.«

»Na eden?« je vprašala gospa.

»Dva sta bila«, je zatajil Kondelik hitro tretji vrček. Da bi jih raje priznal makar deset!

»Dva vrčka sta vama zadostovala do desete ure.«

»No, nista zadostovala«, je rekel mojster počasi. »Potem pa sva šla domov in tu so na nekem vrtu peli in igrali. Torej Vejvara . . .«

»Kaj, Vejvara?« ga je prekinila gospa. »Vejvara te je tja zavlekel?«

»Ne, ne, Vejvara je šel tja z menoj«, je dopolnil mojster.

»To se razume, da si mu ti rekel . . .«

»No, da.«

»In kaj je bilo tam?«

»No, »pevci« so bili tam. Mislil sem, veš, Vejvara še ni nikdar kaj takega videl — torej sva šla tja za nekaj časa. In ko je rekel Vejvara, da je čas, sva torej odšla. Kaj vedno govoriš o deseti uri!«

»Pevce sta šla poslušat«, je vprašala gospa, da se ne bi zmotila, in ko jo je mojster pogledal, se mu je zdelo, da je bil tak angelj, ki je izgnal Adama in Evo iz raja.

»No, »pevce«! Kaj pa je na tem kaj hudega?« je poskusil sedaj bolj trdo, da bi odbil naskok.

»Ti vprašaš, kaj je hudega na tem, Kondelik?« je rekla gospa ledeno. »Ti tega ne razumeš? Rekel si, da Vejvara še ni nikdar videl kaj takega — to slednjič verjamem in to je tudi dobro. In tebi se je zdelo potrebno pokazati mu to v času, ko se mora zaročiti z najino Pepico? Ko bi bili samo pevci, toda tam so tudi pevke! Nič mi ne pravi, jaz to vem! To je na lepakih. In te imajo kratka krila in prozorne, mrežaste nogavice, in pojejo raznovrstne čudne pesmi in dvigajo noge in nimajo na sebi nobenih domin in za kosek besede se nič ne brigajo in streljajo z očmi po možkih — in tja ti pelješ Vejvaro? Bodoči tast bodočega zeta? Ko bi ne smel misliti na nič drugega kot na najino hčer, mu ti razkazuješ »pevke«? Jaz sem dobro slišala, ako niso šle te pesmi tebi iz glave — in pri tebi je s tem že konec! — in misliš, da bi ne moglo imeti to na Vejvaro nobenega učinka? Da ni tudi celo pot dromljal te kuplete o Matildi? Ne samo, da me pustiš tu s telečjo kito stati pri ognjišču, kakor belo damo, ti še tudi zapeljuješ tako-le neizkušenega mladeniča? Meni je tesno, omaka se pridi. Pepica hodi po sobi, oči polne solz — in vidva poslušata »pevke«? Veš, Kondelik, na to-le mi odgovori, če moreš . . .«

»Toda, Beti«, je rekel Kondelik, »da

se moreš na vse to jeziti! Saj so bile one punce grde!«

»To je slučaj, Kondelik«, je nadaljevala trdosrčno gospa. »Toda, kaj ko bi prišlo Vejvari na misel, da bi pogledal, ako so kje druge lepše? — In to napraviš v trenutku, ko bi moral pravzaprav stati pred Vejvaro kot resen, kraljevski oče, ki mu da svojo hčer za celo življenje, ko bi moral imeti pred teboj nekaj svet strah . . .«

»Strah bo imel pred teboj, veš, Beti«, je vzdiknil gospod Kondelik, »zakaj bi mu ga še jaz pripravljaj! Za strašilo so tašče, ne tati . . .«

Bilo je zelo pomembno, kar je mojster povedal v tej situaciji, ko je bilo vendar jasno, da se je pregrešil in da po pravici sedi tu pred sodnikom, od Boga postavljenim. Toda bilo je že zunaj in gospa je osupnila. Ta nedolžna besedica, ki jo je vmešal mojster v njegov govor, ji je bila neizrečeno zoperna. Hudobni soprog ji je napravil sredi pridige voz, ni vedela, kako naprej. Pogledala ga je in da bi se zopet malo osvestila, je rekla svarljivo:

»Kondelik!«

»No, dobro, Beti«, je nadaljeval mojster, ki je čutil, kako mu sedaj raste premoč. »Kar si hotela, si mi povedala. Ko pride Vejvara mu dam od tega polovico, ki je njegova. Naj zve, kaj je pred zaveso in za zaveso. Še ničesar mu nisimo dali, ni se še zavezal, še je svoj gospod in lahko gre gledat makar »pevke«, ako se mu ljubi. To bo gledal, ko bo vse slišal . . .«

»Ti mu ne boš rekel ničesar, Kon-

delik«, je rekla gospa mirneje. »Česar je treba, mu povem jaz. Ti boš govoril, ko bo šlo za Pepico. In da bi bil zavezan, da bi od nas nekaj imel, končamo to danes zvečer. Upam, da me boš kot razumen soprog in oče v tem podpiral. In kar sta včeraj napravila, naj bo, kakor da bi se ne zgodilo. Sve že pretrpeli, jaz in Pepica, toda današnjega dneva si ne bomo s tem kazili.«

»Vidiš, to bi lahko rekla že v začetku in bi mi prihranila s tem nedeljsko pridigo«, je menil gospod Kondelik.

»Beseda skrbne žene in vestne matere ni nikdar zastoj. Kondelik. In zdaj lahko greš k Vejvari, da bi prišel po obedu. Dan je kakor naslikan, pojdemo na sprehod.«

Drugače je bil gospod Kondelik vesel, da se je tako končalo. Oblekel se je in je šel k Vejvaru.

Po dveh popoldne je bil Vejvara pri Kondelikovih kakor na konju. Tudi z možničkom, v katerem je bil pristan za gospodično Pepico. Imel ga je v notranjem žepu suknje, na srcu.

Gospa Kondelikove je bila zopet sama prijaznost. Pozdravila je vljudno Vejvaro, kateremu se je brala iz obraza še vedno slaba vest in je razkladala svoj program:

»Tako, gospod Vejvara, takole si to predstavljam. Sedaj pojdemo lepo počasi na sprehod — v Hotkov park in od tam v Panoramo — rada bi zopet enkrat tam sedela, in tam tudi pojujino. Ta kraj imam zelo rada, hodila sem tja, ko še nisem bila omožena s Kondelikom — (pogledala je lju-

diskuzijo. 3. Odbor društva poizkusi vsa sredstva, da se delovanje Zveze obrtnih društev za Slovenijo v Celju oživi. V to svrhu naj stopi odbor v stik z vsemi Obrtnimi društvi v Sloveniji. 4. Članarina za leto 1929/1930 se določi na 40 Din za člana letno.

Po sprejetju teh sklepov je zaključil g. Kukovec občni zbor z željo na sodelovanje vsega celjskega obrtništva.

Po občnem zboru se je vršila prva odborova seja, na kateri se je novoizvoljeni odbor konstituiral. Izvoljeni so bili za predsednika g. Vinko Kukovec, stavbenik na Lavi, za podpredsednika g. Miloš Hohnjec, kipar in pozlatar v Celju in za blagajnika g. Albert Rutar, puškar v Celju.

Joško Bizjak:

Zgodovinski razvoj celjske obrtno nadaljevalne šole od njene ustanovitve l. 1883. do danes.

Današnja obrtno-nadaljevalna šola je bila ustanovljena z naslovom »Gewerbliche Fortbildungsschule« z novim letom 1883; čez štiri leta od danes naprej, t. j. 1933 bo torej slavila 50-letnico svojega obstoja.

Ob ustanovitvi je štela šola 146 učencev, med katerimi je bila dobra polovica čevljarških in krojaških vajencev. Pouk se je vršil v treh tečajih (kurzih) in sicer so se nazivali: pripravljalni, nižji in višji tečaj. Prvi vodja šole je bil pred 8. leti umrl Jos. Bobisut, nadučitelj mestne deš. osn. šole. Združena je bila šola skozi vsa leta z mestno deško osnovno šolo in so na nji poučevali izključno samo učitelji te šole. Malenkostna izprememba v tem oziru se je izvršila samo v poznejših letih in po drž. preobratu.

V pripravljalni tečaj so že takrat vpisovali vajence z zelo pomanjkljivo ali pa nobeno šolsko izobrazbo; sem so uvrstili tudi one, ki niso znali dovolj nemščine. Predvsem so se tu urili v pisanju in čitanju ter malo v računstvu. Prvi šolski katalog leta 1883 izkazuje v nižjem in višjem tečaju razširjen pouk v predmetih: čitanje, pisanje in računstvo; poučevalo se je tu fante tudi v naravosnanstvu, zemljepisju ter oblikoslovju ali geometriji.

V naslednjem šolskem letu že niso sprejeli v šolo nobenega analfabeta, ali kakor danes lepše rečemo: nepismenega. Pač pa so one s pomanjkljivo šolsko naobrazbo zopet dodelili pripravljalnemu tečaju in sta se tam poučevala sedaj samo 2 predmeta, t. j. nemščina in računstvo. V nižjem tečaju so se učile že 4 osnovne računske operacije (seštevanje, odštevanje, množenje in deljenje) ter nekoliko geometrije in geometričnega, pa tudi pro-

beznivo soproga) — in s stariši, seveda. In počasi se vrnemo domov in kar smo včeraj zamudili, to danes popravimo. Ali ste zadovoljni?»

Glavna stvar je bila, da bi bil Vejvara zadovoljen. Vedela je sicer, da ne bo prav nič ugovarjal, toda delala se je kakor predlagateljica, in za nič na svetu ni hotela, da bi se zdela, da mu kaj vsiljuje. Mora vedeti, da bo tudi doma gospodar. Sicer pa to Pepica pozneje kako uredi, ko bo treba.

»No, in zvečer«, je dodala gospa Kondelikova, »zvečer pride k nam teta Urbanova — saj jo poznate, videli ste jo že enkrat tu, je dobra duša — povabila sem jo, da bo boli veselo.«

Gospa Kondelikova je vedela, zakaj je povabila teto Urbanovo. Do jutri opoldne raznese po celi Ječni ulici in po celem tem delu Novega mesta, da je Pepica zaročena. Matere so neizrečeno srečne, ako ve svet, da so hčere zaročene. Prepričane so, da jih to v očeh sosedov povišuje. Pred svetom stojijo višje. Spolnile so tudi svojo nalogo.

»In da bi tudi vi imeli kakega človeka, sem poslala listek vašemu prijatelju Slavičku. Vem, da ga imate radi, gospod Vejvara, in kako vam on dobro želi. Pri taki priložnosti je dobro, da je še kdo poleg rodbine. Za veselje in zabavo.«

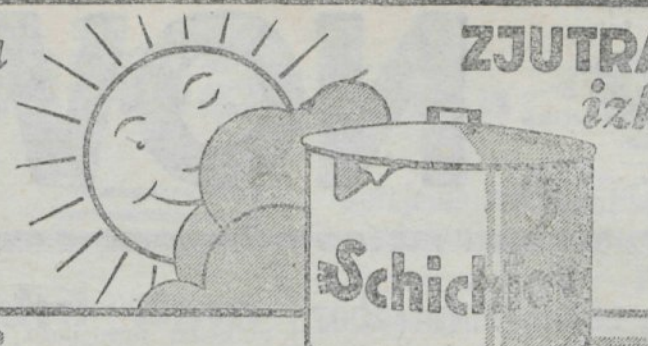
Gospod Slaviček je bil Vejvarov kolega, za nekaj let mlajši in v »statu su« precej daleč za njim, torej še praktikant in do koncipista je imel še daleč. Samo tuptam se je prikal na vrtu Meščanske bese in je boječe po-

ZVEČER za namakanje



Schicht

ZJUTRAJ za izkuhanje



Schicht

ŽENSKA HVALA

pa je pranje gotovo!

TERPENTINOVNO MILO

storočnega risanja. V višjem tečaju pa se je poučevalo že obrtno računstvo in obrtna korespondenca ter strokovno risanje. Današnji pouk v obrtnem knjigovodstvu je bil uveden na šoli dosti let pozneje.

V tretjem letu svojega obstanka je dobila šola nova nazivanja in sicer namesto tečajev — razrede: pripravljalni razred, prvi razred in drugi razred. Šolski obisk je moral biti že v prvih letih zelo dober, ker je opaziti v katalogih zelo malo zamujenih učnih ur. Če je bila temu povod navdušenost celjskih mojstrov za mlado obrtno nadaljevalno šolo ali pa strogo obravnavanje zamud od strani šolske oblasti, se ne da prav dognati.

Po dvajsetletnem obstoju šole se je pomnožilo število letnih učencev nad 200 in zato nahajamo v šol. letu 1903-04 že pet razredov, t. j. 1 pripravljalni razred ter 2 prva in dva druga razreda. Tako je potem ostalo do svetovne vojne z razliko, da so leta 1909-10 poskusili še s tretjim razredom, a so ga še tisto leto zopet ukinili: manjkalo jim je najbrž za strokovni pouk sposobnih mojstrov.

Vsled svetovne vojne je bila šola za dve šolski leti 1914/15 ter 1915/16 ukinjena. S štirimi razredi je bila nato zopet oživljena in je živovarila do leta 1919.

V času, ko je bil pouk na celjski obrtni nadaljevalni šoli izključno nemški, t. j. od leta 1883 pa do državnega preobrata, leta 1919, t. j. skozi 36 let, izkazujejo nemški katalogi 6413 vpisanih vajencev.

Ob času dveletne ukinitve obrtne nadaljevalne šole se je zbasal celotni šolski inventar v vlažno čumnato v kleti mestne osnovne šole, kamor je nekoč tudi vdrla voda in se je tako mnogo uradnih dopisov in risarskih predlog uničilo, še več pa porazgubilo, ker je v poslopju mestne osnovne šole bila nastanjena rezervna vojaška bolnica. Takratni nadučitelj in vodja obrtne

zdravil rodbino Kondelikovih, pri katerih je imel njegov starejši in srenejši tovariš že stalno mesto. Gospa Kondelikova bi ne odobraval, ako bi prišel ta mladenič v rodbinsko kolo — bil je še preveč mlad, neizkušen; toda danes bo na svojem mestu. Naj gospod Slaviček vidi, v kako rodbino pride kolega Vejvara in naj sploh vidi, da je že Vejvara vezan, da ima svojo dolžnot.

Gospa Kondelikova je bila diplomatka. Brez javnosti bo to vendar javen akt. Nikdar se ne ve, kaj bi se lahko zgodilo. In takole, pred dvema pričama se bo to potrdilo. Pepica bo preskrbljena. Dobra, izvrstna mati!

Pri Kondelikovih so bili vsi pripravljani. Pepica v plašču — samo klobuček na glavo. Gospod Kondelik je sicer potihoma godrnjal, da je zopet prišel ob svoj nedeljski spanec po obedu, toda bil je že oblečen. In po čišči črne kave so se pripravili za pot.

Še tuptam je kdo smuknil — tu solnčnik, tam robec, gospod Kondelik je iskal palico in robec, gospa Kondelikova je bila zdaj na hodniku, zdaj zopet v kuhinji, zdaj je bila zopet Pepica na njenem mestu. Vejvara je tudi iskal, hodil je po sobah kakor vrtoč in ni našel ničesar.

»Dežnik — dežnik moramo vzeti za vsak slučaj«, se je spomnila gospa. Pepica je šla nazaj in za njo Vejvara.

»Le pojdite, gospodična, z mamico — jaz ga bom že našel«, je rekel vljudo in je stikal po kotih.

nadalj. šole g. Zeder je v zadevi poškodbe učil vsled poplave interveniral pri vojaški komandi, a dosegel ni ničesar. Kakor mi je po preobratu sam pravil, je le malo manjkalo, da ga niso vsled te intervencije še zaprli, češ, da nima vojaštvu ničesar predbacivati, ker ono že ve, kaj dela. Sreča je, da so se ohranili vsaj šolski katalogi polnoštevilno, ker je bilo treba mnogim starejšim obrtnikom tekom zadnjih let napisati potrdila, da so obiskovali to šolo, oziroma jim izstaviti duplikatna naznanila. Mnogo teh spisov niso rabili samo naši ljudje, marveč tudi nekdanji celjski obrtni vajenci, ki žive danes v Gradcu, na Dunaju in drugod.

Po državnem preobratu se je po za slugi slovenskih obrtnih mojstrov, zlasti gg. Ivana Rebeka in Vinka Kukovca, posebno pa še za napredek obrtništva neumorno delavnega gosp. Naceta Založnika, celjska obrtna nadaljevalna šola iznova oživela in prerodila s slovenskim učnim jezikom. Med počitnicami se je vršil na veliki državni obrtni šoli (sedanji tehniški srednji šoli) v Ljubljani tečaj za usposobljenje učiteljev pri pouku na obrtnih nadaljevalnih šolah. Vodil ga je namestnik takratnega direktorja vladnega svetnika Šubica, izvrsten strokovnjak in šolnik, inženjer Jaroslav Foerster, današnji univerzitetni profesor v Ljubljani.

Meseca septembra 1919 se mi je poverilo vodstvo današnje slovenske obrtne nadaljevalne šole. Lotil sem se s tovariši mestne deške osnovne šole tega odgovornega dela. Najprvo so se uredila učila, ki so bila vsa zmešana in zmetana v šest šolskih omar ter se je spisal nov inventar o blagu, kar se ga je še našlo. Dne 25. oktobra 1919 smo zopet začeli s poukom, kateri se je vršil v poslopju mestne osnovne šole. Vpisanih je bilo 155 vajencev, ki so se porazdelili v 2 pripravnici ter 1 prvi in 1 drugi razred. Zelo naporno je bilo naše začetno poučevanje. Velika večina vajencev je bila še prejšnjega nemškega duha, kazala svoje ultranemško mišljenje ter poniževalno prezirala naše slovenske fante in to ob vsaki priliki. Tudi pri pouku so nastopali silno arogantno: slišali smo semintja tihe in previdne opazke, ki so naravnost smešile obstoj naše mlade Jugoslavije... Dosti je bilo med njimi tudi takih, ki so znali le malo ali prav nič slovenski. Zato smo poučevali ob vsaki potrebi tudi v nemščini, da so zamogli nemški vajenci pouk razumeti in slediti svojim slovenskim sošolcem. Večje število naših takratnih obrtnih vajencev je prišlo direktno iz strešskih jarkov k mojstrom v nadaljni pouk in tako tudi v našo šolo. Da so bili ti bivši vojaki še vedno bojaželjni, je razvidno iz tega, da so izzivali med součenci prepire, ki so se poravnali šele po sklenjenem pouku pred mestno osnovno šolo, pri čemur so rabili tudi žepne nože. Bilo je to ob zimskem času po 5. uri, ko je bila že tema. Naslednjega jutra sem dvakrat opazil na cesti krvave sledove; šel sem zato h takratnemu okrajnemu glavarju pok. dr. Žužeku in ga prosil, da nam dovoli za nekaj časa policijsko asistenco v šoli. Žalostno je bilo videti, ko je med poukom patruljiral po šolskem hodniku državni stražar s karabinko na rami in nasajenim bajonetom. Ker so se nekateri vročkrvni vajenci in bivši vojaki upirali tudi učiteljem in hujskali še druge, da bi enega izmed učnih moči s kamenjem skupno napadli, sem pustil tri take po vrsti aretirati. Prečuli so noč v za-

peru mestnega magistrata in dobili tam za nagrado še nekaj »mazila«; neverjetno so bili ti uporniki v prihodnji učni uri pohlevni. Izpraševali so jih sicer drugi, kako je bilo na magistratu, a jim niso dali nobenih pravih pojasnil, mirno so šli vsak na svoj prostor in se zelo previdno vsedli v klopi. V višjem razredu se mi je takrat dostikrat pripetilo, da je prišel ta ali oni vajenec pijan v šolo. Posvaril in podučil sem ga ter, ko ni hotel domov k mojstru, ga pustil v šoli za mizo malo spati in mi je bil nato za ta izpregled zelo hvaležen; v drugič ni prišel potem nobeden več pijan v šolo. V šoli smo delali učitelji kolikor le mogoče z ljubeznijo, da smo si fante polagoma pridobili in tako smo prvo šolsko leto koncem maja 1920 zaključili s prav čedno razstavo pismenih in risarskih izdelkov. Po sklepu šole smo napravili še poučni izlet na Falo; prejšnji večer smo se peljali do Maribora in prenočili v telovadnici tamkajšnje realke. Naslednje jutro smo se peljali do Fale; po vsestranskem ogledu tamkajšnje velike elektrarne smo šli peš v Ruše in so nam tam 3 inženjerji v partijah razkazali veliko ruško tovarno za dušik.

Posebno pozornost je obujal fantom takozvani tekoči zrak s 180° mraza. Nazajgrede smo si ogledali še mesto Maribor.

V naslednjem šol. letu 1920/21 se je po prizadevanju g. Založnika ustanovila na šoli prvič v Celju tudi učni oddelek za 36 vajenk kot I. D razred. Merkantilne predmete je prevzela učiteljica gđc. Zupanekova, strokovno, to je žensko krojno risanje pa krojaški mojster g. Ivan Bizjak. Učni uspehi tega razreda so bili že prvo leto nad vse lepi; saj je splošno znano, da se dekleta raje uče in vse snažneje izdelajo nego fantje. Vseh obiskujočih je bilo v tem šol. letu 241; zato se je vršil pouk že v šestih razredih. Ob koncu šol. leta smo napravili zopet poučni izlet in tokrat v Ljubljano. Pred palačo tehniške srednje šole nas je pričakoval naš inspektor inž. Foerster z mnogobrojnimi proforskimi zborom. V poslopju nas je pozdravil direktor zavoda, danes že pokojni vladni svetnik Šubic. Vajencem so razkazovali zanimivosti šole v strokovnih partijah profesorji, vajenkam pa višjo obrtno deklisko šolo profesorice tamkajšnjega zavoda. Ogledali smo si nato še galerijo slik, ljubljanski muzej, Prešernov spomenik in škofijsko stolno cerkev sv. Miklavža.

(Dalje prih.)

V zdravem človeku

je zdrava pamet in močna delavnost. Slabi čevlji skozi katere gre močkrat povzročajo prehlajenje in bolezen. Pred nakupom čevljev si ogledajte izložbe in zalogo veletrgovine

R. Stermecki, Celje

kjer dobite čevlje pristen ročni izdelek po sledečih nizkih cenah: iz kravine 149 Din, tel. 172, boks 180, gorski 186, lovski 245, lovski 243, gozderji 259, sport 408 Din. Razeni tega so na zalogi močni trpe in luksuzni damski in otroški čevlji po najnižjih cenah.

Nakup neprisljen.



d Namočeno polenovo ima v zalogi tvrdka: Anton Fazarinc. Celje.

d Odhod v gledališče je kaj lahek, ako niste izmučeni. Pazite torej, da za pranje perila vzamete SCHICHT-ov »RADION«.

Razne politične novice.

† *Toni Schlegel*. V petek zvečer ob tri četrt na 9. uro je bil v Zagrebu pred svojim stanovanjem na Prilazu št. 84 ubit predsednik »Jugoslovanske štampe« in ravnatelj zagrebških »Novosti« Toni Schlegel. Ko je odpiral hišna vrata, ga je še doslej neznan zlikovec napadel od zadaj in je ustrelil vanj dvakrat iz revolverja. Jedna od krogelj mu je prebila glavno žilo pod srecem in povzročila smrt. Rajnik je bil rojen l. 1878 v Našicah; oče mu je bil oskrbnik pri grofih Pejačevićih, mati roj. grofica Wurmbrandt. Po dovršenih naukih doma je študiral v Inomestu teologijo ter je bil l. 1900 posvečen v duhovnika. Služil je najprej za kaplana v Martiancu pri Ludbregu, potem je pa šel za vojnega kurata v Zagreb. Že za kaplanovanja v Martijancih se je začel baviti s politiko in je pomagal snovati Radiču hrv. seljačko stranko. L. 1908 je sšel duhovniško suknjo in je sodeloval pri »Pokretu« (predhodniku »Riječi«) in drugih listih. L. 1911 se je oženil z Nevenko Kocuvanovo in je prevzel zagrebški »Tagblatt«. L. 1919 je osnoval »Riječ d. d.« (»Tagblatt« in »Riječ«), iz katere se je razvil časniški koncern »Jugoslovenska štampa«, kateremu je Schlegel načeloval do smrti. V nedeljo se je vršil kolosalen pogreb. Med venici je bil tudi krasen venec kralja Aleksandra. Policija je razpisala 200.000 dinarjev nagrade za onega, ki bi ji naznanil morilca. Tudi sama išče s celim svojim aparatom mrzlično storilca. Preiskava gre v dveh smereh: nekateri so mnenja, da gre za privatno maščevanje neznanih ljudi, druga pot pa vodi pod domnevo, da gre za političen zločin. Aretiranih je bilo več mladih ljudi, ki so bili preje člani znane »Hanao«, pa tudi nekaj vplivnih komunistov. Želeli je, da bi se ta temna afera, ki je naravno vzbudila v hrvatskih narodnih krogih največje ogorčenje, razjasnila. Schlegel je zastopal v »Novostih« preje odločno ideje KDK, po 6. januarju pa politično smer sedanje vlade.

d *Javna dela v Hercegovini*. Od 15 milijonov dinarjev, ki so namenjeni za javna dela po državi, s katerimi se namerava v najbednejših krajih pripomoči prebivalstvu do nekega zaslužka, dobi Hercegovina 7 in tričetrt milijona. Zgradilo in popravilo se bo 20 novih cest.

d *Glavna zveza državnih nameščenec* je po svojih odposlancih, med katerimi sta bila tudi gg. Lilek in Gerjačič iz Ljubljane, intervenirala včeraj pri ministru za socialno politiko dr. Drinkoviću v Beogradu, da se sedanji stanovanjski zakon podaljša tudi po 1. majniku.

† *General Maurice Serrail*. V soboto popoldne je umrl v Parizu general Maurice Serrail. Bil je v svetovni vojni eden od poveljnikov znamenite septembarske bitke ob Marni (l. 1914), v letih 1916 in 1917 pa poveljnik francoske armade na solunski fronti. Bil je odličan prijatelj našega naroda, ki se tudi hvaležno klanja njegovemu spominu. Francozi so torej v malo dneh zgubili dva odlična generala, Focha in Serraila.

Domače vesti.

d *Celjski vodovod*. Naš mestni vodovod je ena onih naprav, ki povzroča vsaki občinski upravi težke skrbi. Pomajkanje vode se je zlasti občutilo doslej v vročih poletnih mesecih. Po letošnji dolgotrajni in katastrofalni zimi pa je kalamiteta z vodo dosegla brez dvoma višek. Prizadete so visoke zgradbe in prizadeta je v takem obsegu javna bolnica, da je treba nujno pokreniti vse za izboljšanje in odpravo. Zima je povzročila mnogo defektov na vodovodni napravi. Brezvestno trošenje vode s strani prebivalstva pa stori svoje, da je nabiralnik za vodo na Miklavškem hribu navadno prazen, ter je vodovodni tlak vsled tega nezadosten. V tej zvezi se nam samo posebi vsiljuje vprašanje, kako je z uporabo vode v veliki industriji v Gaberju, ki bi pač razen pitne vode za delavstvo, mogla svojo potreščino vode kriti iz drugega vira kot pa iz nedostatnega mestnega vodovoda! Strogo nadziranje vseh naprav in neusmiljeno kaznovanje vsakogar, ki pušča v defektnem stanju pipe in druge vodo-

vodne naprave, bo stvari samo koristilo. Tozadevno moramo z zadovoljstvom ugotoviti, da je mestni magistrat po svojih organih že začel energično z delom in kontrolo po hišah. Poleg že navedenega in ponovne temeljite kontrole dovodne cevi iz Vitinja bo treba nemara zabraniti po hišah v mestu kakor tudi po okolici, kjer so konzumenti vode boli na varnem in bolj skriti, tudi vsako tratenje vode za pranje. Danes ves okoliš mestnega vodovoda pere z malimi izjemami doma. Trdo in hudo je, toda biti mora drugače, dokler vode primanjkuje. Tudi smo mnenja, da ne bo reda in trajnega uspeha brez uvedbe vodomerov. Zavest, da boš brezvestno trošenje vode pošteno plačal, bo v tem pogledu moralo prebivalstva sigurno dvignila. V interesu javnosti bo tudi, če se o zadevi, glede koje so bila svoječasnno že pribavljena izčrpana strokovna mnenja, poda v obč. svetu referat, da se more sklepati o nujnih nadaljnjih korakih, ki ne trpe odloga.

d *Seja celjske občinske uprave* se vrši jutri ob pol 6. uri popoldne. Na dnevnem redu je zaprisega ter volitev in konstituiranje odsekov ter komisij. Namesto umrlega občinskega odbornika g. Val. Komavlija je imenoval veliki župan z bivše socialistične liste Franca Mlakarja in namesto obolelega občinsk. odbornika g. Cvirna z bivše koalicijske liste upok. okrajnega tajnika g. Josipa Ferka v Celju.

d *Svetovno znani Dresdener Streichquartett* bode za »Tegernseerci« zopet počastil Slovenijo in je, kakor piše »Deutsche Zeitung« v Celju, le posebno srečen slučaj, da so (Nemci) pridobili te velike umetnike tudi za koncert v Celju. Opozorjamo oblasti na izjavo mariborske Sokolske župe o »Tegernseerci« in pa na to, da bi bilo te velike draždanske umetnike dobro vprašati, ali se niso konečno dali s težavo pregovoriti, da igrajo tudi v Slovenigradu, Slov. Bistrici, Ormožu, Ptujju itd., t. i. povsod, kjer še živi (nota bene, ne slabo) nekaj umetniško visoko nadobražene nemškutarije. Znabiti bodo morali priznati, da se po naštetih in drugih malih krajih ne da ničesar »zaslužiti«, temveč jih žene samo umetniški interes v te kraje. (»Zasluzek« je bil bojda edini povod, da so hodili »Tegernseerci« po teh malih, nekdanjih nemškutarskih gnjezdih.) Radovedni smo, kako »veliki umetniki« nas bodo obiskali za Draždanci? Razume se, da samo radi »zaslužka« z vstopnicami in ne znabiti za denar nemških »obrambnih« društev.

d *Rezultat borbe za prvenstvo med S. K. »Celjem« in nemškim sportnim klubom »Atletikom« v Celju* je 3 : 0 za S. K. »Celje«. Tekma se je odigrala minulo nedeljo na igrišču S. K. »Celja«. Med gledalci je bilo precej celjskih Nemcev, bolje nemškutarjev, ki so na skrajno surov in nesporten način »drukali« in demonstrirali proti slovenskim sportnikom (notabene na slovenskem igrišču!). Čule so se v posameznih skupinah med rjovečimi »fuj«-klici tudi »Pfui windische Hunde« in podobno. Dogajali so se tedaj popolnoma isti prizori kot lani. Kot slovenskim ljudem nam je nerazumljivo, zakaj se S. K. »Celje« sploh spušča v tekmo s celjskim nemškim klubom? Ali nima že od lani dovolj?

d *Vpis v trgovski register*. V celjski trgovski register je vpisana tvrdka Ciril Vajt v Celju, tovarniška izdelovalnica pletenin. G. Vajt si je postavil lepo trinadstropno hišo s tovarno na Kralja Petra cesti. Želimo mu v našem mestu najlepših uspehov!

d *Naborni in začasno nesposobni obvezniki letnikov 1904—1909*, ki bivajo stalno ali začasno v območju mesta Celja, ne spadajo pa pod celjsko vojno okrožje in bi želeli, da gredo v Celju na nabor, naj se radi tozadevne prošnje javijo pri vojaškem oddelku celjskega mestnega magistrata do 15. maja 1929.

d *Radijski tečaj na Ljudskem vseučilišču*. Radijski tečaj, ki ga je priredilo tukajšnje Ljudsko vseučilišče je bil v petek 22. t. m. zaključen. Tečaj je trajal tri mesece in ga je posečalo okrog 40 ljubiteljev radija. Vodil je tečaj z vso ljubeznijo in požrtvovalnostjo šef celjske brzojavne in telefonske terenske sekcije g. Fajgel.

d *Popravila gramofonov* izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 105



„Mi gremo lahko tudi v gledališče,“

pravi mlada gospa Mica. „Tudi takrat ko peremo, imamo časa, ker nam je težko opravilo pranja odvzel RADION, ki pere sam.“



Varuje perilo!

d *Stanovanjska akcija v celjski okolici*. Na Ježovnikovem travniku v Gabrju ste radi odpovedi na razpolago 2 stavbišči. Reflektanti na iste naj se javijo do 30. marca 1929 med dopoldanskimi uradnimi urami v pisarni občinskega urada na Bregu, kjer dobe tudi natančnejša pojanila.

d *Iz policijske kronike*. Praznika nista prinesla ničesar posebnega. Edino na Slomškovem trgu sta se sinoči ob 9. spoprijela dva okoliška fanta. Deloma vino, deloma kaki stari neporavnani računi so rodili najpreje kľofuto potem pa nekoliko dirke po ulicah, ki jo je stražnik ukinil. — Prestopkicestno - policijskega reda. Da se zabranijo eventualne nesreče in se tudi ne ovira cestni promet, je začela državna policija strožje paziti na izvajanje cestnopolijskega reda. Vloženih je bilo te dni 7 ovadb radi takih prestopkov. — Lastnik 54 kg novega železa, ki je bilo najdeno na glavni cesti v Gaberju, se še doslej ni oglasil na policiji.

d *Umrli so v Celju*: 22. marca v bolnici Franc Potnik. 77-letni brezposelni krojač iz Tepanja; istega dne Ivan Spanželj, 38-letni krojač iz Brezna pri Dolu; 24. marca v bolnici 19-letni delavec Karl Pritekelj, delavec pri Westnu, 13-mesečni sinček železn. premikača Friderik Dremelj iz Loke pri Zid. mostu in 69-letni brezposelni delavec Franc Kešpret iz šentjurske okolice.

Lacromelj, sigurno sredstvo proti koži, kataru, prehladu, influenci, kroničnem zapaljenju, bronhitisu itd. Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna ARKO, Zagreb, Ilica br. 12.

d *Za rešilni oddelk Gasilnega društva v Celju* so darovali: Celju so darovali: Celjska posojilnica. Južnoštajerska hranilnica in celjski Motoklub po 1000 Din; Občinski urad v Šmartnem v R. d., Dobovičnik Franc in Rižnar Ivan po 500 Din; Mantel Karol,

Zadavec Matevž, Prva jugoslov. lesna industrija, Ivan Prevolske, Edvard Pajdaš in Aleksander Obal po 100 Din; Rudolf Exner 50 Din.

d *Zanimiva desetletnica*. Letos je poteklo 10 let, kar načeluje mariborskemu trgovskemu gremiju Slovenec, veletržec Vilko Weixl. Ob tej priliki je na gremijalnem občnem zboru minule sobote podal zanimivo poročilo o delovanju gremija za stanovske koristi trgovstva v zadnjih 10 letih. V narodnem pogledu so se razmere zelo zboljšale, ker je število nemških članov gremija znatno padlo. Gosp. predsednik Weixl k temu malemu, pa za Maribor zelo pomembnemu jubileju pristočno častitamo.

Elegantno damsko perilo izdeluje M. ŠRIBAR, CELJE, Gosposka ul. 27.

d *Agrarne interesente v gornjegrajskem okraju*, zlasti reflektante na graščinske njive in travnike v rečički občini in pa pašniške zadruge opozorjamo na »Zvezo slovenskih agrarnih interesentov v Ljubljani«, ki se je ustanovila včeraj v Ljubljani. Vemo sicer da se ljubljanske društvene centralne brigajo mnogo za štajersko kolonijo, poskus pa najbrže ne bode stal več ko kako članarino.

d *Radio Beograd* smo sicer zadnje čase večkrat slišali — tam nekje okrog Rima, ki ga je navadno prevpi — v nedeljo pa je bila ob 10. dopoldne slovesna otvoritev nove radijske od dajne postaje v Beogradu. Otvoritven govor je imel zunanjji minister dr. Kumanudi, ki je med drugim omenil da bode vlada rada podpirala razvoj radiofonije v Jugoslaviji.

d *Le mirno spite*, ker ŽENSKA HVALA raztaplja nesnago čez noč, zjutraj jo odpravi SCHICHTovo TER PENTINOvo MILO. — Poglejte naš današnji oglaš!

d Z mariborskega trga. Cene špehu so to soboto kljub precejšnjemu dovozu špeharjev poskočile na 25 do 27 Din za kg, bojda radi tega, ker so poskočile cene za živo težo na 17 Din. — Sena in slame je bilo to soboto na trgu 64 voz; slama je stala 105 do 120 Din (!), seno 125—150 Din, otava 170—180 Din, ekstremno 200 Din.

d K roparskemu umoru v Podlehniku pri Pljuju poročamo, da je umorjeni 65-letni posestnik in živinski prekupec Jakob Žirovnik iz Lancove vasi, ki je bil namenjen na živinski sejem v Krapino in je imel seboj okrog 20.000 Din.

d Cene za hmelj v Vojvodini. Iz Petrovca v Bački poročajo, da se tam plačuje hmelj sedaj po 7—8 Din. Kupujejo ga neke francoske tvrdke.

d Prvo spomladansko nevihto z gremenjem in dežjem so imeli v petek 22. t. m. v Slovenskih goricah in deloma nad Mariborom. V naši okolici je padel le pohliven dež.

d Težka tramvajska nesreča v Beogradu. V nedeljo zvečer je skušal vojaški uradnik Živorad Nikolić skočiti v vozeč avto. Pri tem je padel in kolesa tramvajskega voza so mu zmečkala noge in prizadela težke poškodbe, tako da je za nekaj minut umrl.

d Umor iz ljubosumnosti. V nedeljo popoldne je na Sušaku ustrelil 26-letni luški delavec Hrastina gospo Sofijo Ferrari. Bila je svoj čas njegova zaročnica, a ga je pustila in se poročila z zasebnim uradnikom Ferrarijem. Ustreljena žena je zapustila poleg moža tudi 5-mesečnega otroka.

d Zopet brzi vlaki na progi Zagreb-Split. Ker so v Liki po skoraj dvomesečnem prestatku očistili železnično progo od snega, so začeli že pred nekaterimi dnevi voziti potniški vlaki med Zagrebom in Splitom. Nocoj vozi zopet prvič brzovlak iz Zagreba v Split. S tem je odprt popoln potniški promet.

d V Radečah pri Zidanem mostu je umrl posestnik in trgovec g. Franc Hmelj. Pogreb se vrši jutri ob pol 5. uri popoldne.

Veziljke

se sprejmejo.

Naslov v upravi lista.

Proda se po ugodni ceni popolnoma nov visokofrekvenčni

masažni aparat

z ultravioletnimi žarki. Naslov v upravi.

SPREJME SE TAKOJ

učenko

za izdelovanje finega moškega perila. Konfekcija R. Z. PAJK, Celje, Zavodna 37

LOKAL

primeren za trgovino z živili v mestu ali bližnji okolici se išče. Naslov v upravi lista.

TAKOJ SE SPREJME

izvežbano likalko

za konfekcijsko moško perilo. Pogoji ugodni. Ponudbe na upravo lista.

Za

Veliko noč

pletene volnene obleke, najmodernejši vzorci in krepi, dileni in volnene rute (pleti) priporoča strojna pletilnica

A. Pongračič

Celje, Gosposka ulica št. 4

Krojaški pomočnik

se sprejme za veliko delo.

KARL KRAMER, Celje
Ljubljanska cesta 19.

Učenko za modistovsko stroko se takoj sprejme pri Ani Staudinger, Celje, Aleksandrova ul. 7, stotam se poceni proda dobro ohranjen Singerjev švalni stroj. 2 2



iz vseh rudnikov
prvovrsten
dobavlja in dostavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Posestvo »Kristinin dvor« išče vrtnarja

neoženjenega, z spričevali ter

sadjarskega pomočnika

neoženjenega, z spričevali, za takojšnji nastop. Oferte na upravo lista. 4 4

Užitek je kajenje

s patentiranim higijeničnim

ustnikom „LIKAR“

ker pušča v dim cigarete samo toliko nikotina, da ostane okus prijeten in kajenje neškodljivo

Ustnik stane z navodilom Din 35.—

Preprodajalci dobe običajni popust.

Zaloga in samoprodaja:

Drago Žnidarič, Celje
Gosposka ul. 27-i.

Največje veselje za Veliko noč!

Gramofoni in plošče

na dolgotrajno odplačevanje.

Vaši najmilejši umetniki samo na ploščah

Edison Bell Penkala

SAMOPRODAJA: Goričar & Leskovšek,
knjigarna in trgovina s papirjem
CELJE

Zahtevajte naše brezplačne kataloge.



Prepričajte se!

Vljudno opozarjam p. n. občinstvo na svojo mesarijo in prodajalno vsakovrstnih mesnih izdelkov po nizkih cenah.

Prodajam sveže volovsko meso, prekajene šunke kg 26—28 Din. Velika zaloga raznovrstnih svežih klobas.

Oddajam na drobno in na debelo.

Specijaliteta blaga zjamčena.

Tožim tudi več vrst domačih vin liter od 12 Din naprej.

Vljudno se priporoča JOSIP GORENJAK, mesar in klobasičar, Celje, Kralja Petra cesta.

Rozine, orehova jederca, strd, namočeno polenovko, semena vseh vrst priporoča

JOS. JAGODIČ, Celje, Glavni trg

Za velikonočne praznike priporoča:

Razno povojeno meso, kakor gnjat in drugo, najfinejšo praženo kavo, rozine, mandeljne, lešnike, čajno maslo, kuhano maslo, razne likerje, žganje, tu- in inozemske kompote, najfinejšo banatsko moko in drugo špecerijsko blago tvrdka

Anton Kolenc nasl.
Celje - Kralja Petra cesta 22.

„ADRIA“

ČEVLJI

CELJE, NARODNI DOM

Posteljno perje!

Sivo, čehano	Din 30'— za kg
Sivo, mehkejšo in boljše	» 45'— » »
Sivo, boljše kakovosti	» 60'— » »
Belo, boljše kakovosti	» 100'— » »
Belo, la kakovosti	» 125'— » »
Snežno belo, polpuh	» 145'— » »
Puh	» 200'— » »
Puh, najfinejši	» 220'— » »

se dobi v vsaki množini po povzetju pri

HERMAN HEILBRUN, SENTA BAČKA

VZORCI BA ZAHTEVO GRATIS.

Za Veliko noč

kupite najceneje razne ženske in otroške obleke, čevlje, kapice, bluže, predpasnike, perilo i. t. d. v staroznani modni in konfekcijski trgovini

T. KUDER nasled. D. CERLINI
CELJE, GLAVNI TRG štev. 14.

Velika izbira svilenih robcev!
LASTNA TOVARNA VSEH VRST KRAVAT!